

РЕШЕНИЕ

№ 2578

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **723** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Авиокомпания „България Еър“ АД, чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу решение от 06.11.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 10475/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 8-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 307/18.07.2023 г., издадено от началник ГПУ – С. при Р. Аерогари, ГДГП –МВР, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Касаторът излага доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон. Твърди, че с диспозитива на съдебното решение е потвърдено НП, различно от процесното, погрешно е изписано името на санкционираното дружество, както и размерът на наложената имуществена санкция. Релевира доводи, че не са посочени изчерпателно законовите разпоредби, които са нарушени. Сочи, че разпоредбата на чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ е неприложима, тъй като същата създава задължения за чужденците, които влизат или преминават транзитно през територията на Република България, а не за превозвача, какъвто е „България Еър“ АД. Изтъква, че нормата на чл.

20, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ е бланкетна, като в случая в АУАН и НП не са посочени материалноправните норми от друг нормативен акт, които въвеждат изискването за притежаване на виза от съответното лице. Не са посочени изрично и изчерпателно императивните разпоредби на паспортно-визовия режим, които са нарушени. Основание за налагане на административно наказание не може да бъде бланкетна норма, което се поддържа и от съдебната практика. Посочва аргументи, че пътникът не бил преминавал външни граници на ЕС, за да му е необходима виза, следователно не е осъществено нарушение. Искане се отменя на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – началник ГПУ С. при РД „Гранична полиция“ Аерогари – ГД „Гранична полиция“ – МВР, в съдебно заседание се представлява от юр. К., която оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, Х.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, приложим по силата на чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 22.05.2023 г. около 07:41 часа на ГКПП Аерогара С. била осъществена гранична проверка на влизащите на територията на Република България пътници с полет № FB572, пътуващи от Тел А. за С. с полет на превозвача „България Еър“ АД. В хода на проверката на пътуваща с този полет беларуска гражданка е отказано влизането на територията на страната, тъй като същата не представила валидна виза или разрешително за пребиваване. За така установеното бил съставен АУАН № 293/13.06.2023 г. на превозвача, като от правна страна нарушението било квалифицирано като такова по чл. 20, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. Въз основа на така съставения АУАН било издадено и атакуваното НП № 307/18.07.2023 г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел правния извод, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, с които се ограничава правото на защита на санкционираното лице. Съдът е изложил и правните си изводи за безспорност на извършеното нарушение.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно поради постановяването му при съществено нарушение на процесуалните правила.

Съставът на решаващия съд е постановил съдебен акт по отношение на друго, различно от процесното НП, като е потвърдил НП № 115/03.10.2014 г., издадено от началник ГПУ – С. при Р. Аерогари, с което на „България Еър“ АД е наложена

имуществена санкция в размер на 6 000 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. От друга страна, в мотивите си е обсъдил правилното НП, а именно НП № 307/18.07.2023 г., издадено от началника на ГПУ – С. към РДГП – Аерогари – ГДГП – МВР – С., с което на Авиокомпания „България Еър“ АД, на основание чл. 51 от ЗЧРБ, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 19, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ.

Това противоречие между мотиви и диспозитив съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото съдебното решение представлява единство между мотиви и диспозитив. Липсва съответствие между предмета на обжалване и този, по който се е произнесъл съдът в мотивите и диспозитива на решението.

В производството по ЗАНН, както и в правилата на НПК, приложими в административнонаказателния процес съгласно чл. 84 ЗАНН, институтът на явна фактическа грешка и тълкуване на невлязло в сила решение (по арг. от чл. 414, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 412, ал. 1 НПК) е неприложим и допуснатото от съда процесуално нарушение може да бъде отстранено само чрез обезсилване на решението и постановяване на ново по съществото на спора. Касае се за съществено процесуално нарушение от категорията на неотстранимите, тъй като по същество липсва произнасяне на решаващия съд по това, с което е сезиран, и се възпрепятства възможността за касационен контрол по отношение на обжалваното НП. В този смисъл е и утвърдената практика на АССГ, обективирана в Решение № 2458/08.04.2015 г. по КНАХД № 2031/2015 г. на XIV к.с.; Решение № 1553/10.03.2017 г., по КНАХД № 10588/2016 г. на X.; Решение № 5817/17.10.2017г., по КНАХД № 6549/2017г, на I к.с.; Решение № 6151/31.10.2017 г. по КНАХД № 8749/2017 г. на I к.с.; Решение № 6808/13.11.2019 г., по КНАХД № 21/2019 г. на I к.с.; Решение № 4364/01.07.2021 г. по КНАХД № 1997/2021 г. на XI к.с.; Решение № 4461/05.07.2021 г., по КНАХД № 4061/2021 г. на IV к.с.; Решение № 6033/25.10.2021 г. по КНАХД № 6477/2021 г. на IV к.с.; Решение № 6036/25.10.2021 г. по КНАХД № 6453/2021 г. на IV к.с.; Решение № 334/20.01.2022 г. по КНАХД № 10152/21 г. на X. к.с.; Решение № 2694/20.04.2022 г., по КНАХД № 943/2022 г. на X к.с.; Решение № 7954/22.12.2022 г. по КНАХД № 8654/2022 г. на IV к.с.; Решение № 545/01.02.2023 г. по КНАХД № 10450/2022 г. на X. к.с.; Решение № 3903/13.06.2023 г. по КНАХД № 3928/2023 г. на X. к.с. и други.

Към настоящия момент единственият процесуален способ за възстановяване законосъобразността на съдебния акт остава обезсилване на решението като недопустимо по реда на инстанционния контрол. Делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, който следва да се произнесе по жалбата на „България Еър“ АД срещу НП № 307/18.07.2023 г., издадено от началника на ГПУ – С. към РДГП – Аерогари – ГДГП – МВР – С..

При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл. 226, ал. 3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение от 06.11.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 10475/2023 г. по

описа на СРС, НО, 8-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.